νομίσματα

Λίνον. Βοσπόρου.

Τὸ ὄνομα τῆς περὶ τὸ στόμα ἢ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Εὐξείνου ἐφημερὶς Πόντου κειμένης περιοχῆς, τοῦ Λίνου, φαίνεται μοι ἀρχαῖον. Νομ. Ἀρχαιολ. ον ὄνομα μαρτυρηθείσης πόλεως. Ἐν τῇ Διεθν. Ἐφ. τῆς Νομ. Ἀρχ. 1910 σ. 336. Τόμ. Χ, σελ. 159-162 ἐμνήσθη νομισματίου ἀργυροῦ τοῦ Δ΄ αἰῶνος π. Χ. φέροντος τοὺς αὐτοὺς τύπους, οὓς καὶ τὰ νομίσματα τῶν Βυζαντίων ἢ Καλχηδονίων, διακρινομένου ὅμως διὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΛΙΝ καὶ τῆς ταυτότητος τῶν τύπων τούτων ἐκδιδόμενος, τῆς σαφῶς ἐνδεικνυούσης γειτνίασιν τῶν τριῶν πόλεων τῶν [illegible] ΒΥΖ(αντίων), ΚΑΛΧ(ηδονίων) καὶ ΛΙΝ(ίων), ὧν [illegible] ἀναφέρεται χωρίον [illegible] τῆς [illegible] Λίνον [illegible] μενον, κείμενον δὲ μεταξὺ Βαρ[illegible], οὗ οἱ κάτοικοι Λινούσιοι (Στράβωνος κεφ. 58[illegible] Στεφ. Βυζάντ. ἐν λ. Λίνον). Ἐπειδὴ δὲ τὸ Λίνον τοῦτο ἀναφέρεται μόνον ὡς χωρίον καὶ οὐχὶ πόλις, ἡ δὲ θέσις αὐτοῦ εἶναι ἀρκετὰ μακρὰν τῆς Καλχηδόνος ἢ τοῦ Βυζαντίου, παρατηρῶ νῦν ὅτι ἔμαθον, ἐκ τῆς ἀνεκδότου μελέτης τοῦ κ. Βεγλερῆ, τὴν παρὰ τὸ Βυζάντιον ἢ Καλχηδόνα ὕπαρξιν περιοχῆς, φερούσης παρὰ τοῖς Βυζαντίοις τὸ ὄνομα τοῦ «Λίνου», καὶ παραδεχθῶ τὴν ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς χρόνοις ὕπαρξιν ἐνταῦθα μικρᾶς αὐτονόμου πόλεως Λίνου καλουμένης, ἧς μόνον γνωστὸν τὸ ἐν λόγῳ νομισμάτιον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον ἐπιγραμματικὸν ὅ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νομα τοῦ λιμένος «τῆς Κατασκοπιᾶς», δύναται νὰ εἶναι παράγωγον τοῦ κατασκιάζω (=κατασκεπάζω), σημαῖνον κατάσκεπον, δηλαδὴ κατασκεπασμένην δένδροις τὴν χώραν. Πιθανώτερον ὅμως, φρονῶ, ἔνεκα τοῦ συντόμου αὐτοῦ δευτέρου τύπου «τῆς Σκόπης», ὅτι συγγενεύει πρὸς τὸ σκέπτομαι, κατασκέπτομαι ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ κατασκοπεύειν, ὡς ἐκ τῆς ῥίζης ΣΚΕΠ, ἐξ ἧς τὰ σκοπή, σκοπιά, σκοπός, σκώψ, σκοπωρός, κατάσκοπος, οὗ ἀνώμαλον θηλυκὸν κατασκοπεία (πβλ. Ἀφροδίτη ἡ κατασκοπεία παρὰ Παυσ[illegible] 2). Ἐκ τῶν ὑψηλῶν τῶν θέσεων ὅπου τὸ ὄρος τοῦ Ε[illegible] ἔκειτο ἡ Κατασκοπεία, [illegible] τῶν [illegible] το, ἐμποδίζοντες σύγχρονοι ἢ [illegible] κατασκοπευθῆναι, κατασκοπεῖν, κατασκέψεις νεαρώτερα. [illegible] ἡ Κατασκοπείας φαίνεται μοι ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς ἐν τοῖς τότε, εἰς ἐποχὴν αὐτόνομον αὐξηθεῖν κατὰ τὸν Δ' αἰῶνα, ὥστε νὰ κόψῃ ἡ νόμισμα. Ἐξ αὐτοῦ δηλαδὴ θὰ ἐσκοπεύοντο τὰ ἐκ τοῦ Εὐξείνου Πόντου εἰσπλέοντα τὸν Βόσπορον πλοῖα (πβλ. Ὁμηρ. Ὀδυσσ. Μ. 247: σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοήν), καθ' ἃ ἡ ἐκ τοῦ Σιγείου ἢ τῶν Δαρδανελλίων ἔπραττον ἢ πράττουσι ἢ νῦν διὰ τὰ ἐκ τῆς Μεσογείου εἰσπλέοντα τὸν Ἑλλήσποντον

Ι. Ν. Σβορῶνος.

α) Ἀναφέρεται ἡ τῆς Κατασκοπῆς, βιογράφος τοῦ Ἡγεμόνος Κυρίλλου (Συναξαριστὴς Δουκάκη) τ. α 334